

ת"פ 26153/10/12 - מדינת ישראל נגד דוד דויטשוילי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

30 יוני 2015

ת"פ 26153-10-12 מדינת ישראל נ'
דויטשוילי
בפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דוד דויטשוילי

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד איציק אמיר

ב"כ הנאשם עו"ד מאסטרמן

-

הנאשם התייצב

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

קיימת אי התאמה בין חוה"ד מיום 28.6.2015 לבין הזימון שהוצג לי כעת והנתונים שנמסרים לי מהנאשם. הובהר לנאשם כי עליו להעביר באופן מיידי ולא יאוחר מיום 7.7.2015 את האישור הרפואי הנדר, אחרת ייחשב כמי שוויתר על האפשרות לרצות את עונשו בעבודות שירות.

הסנגור יוודא מול הממונה על עבודות שירות באופן אקטיבי כי התקבלו המסמכים הדרושים.

הממונה על עבודות שירות מתבקש לערוך חו"ד על יסוד המסמך הרפואי שיומצא לו, ולהעבירו עד ליום 13.7.2015

עמוד 1

נדחה לשימוע גזר דיון ליום 13.7.2015 בשעה 08:30.

ניתנה והודעה היום י"ג תמוז תשע"ה, 30/06/2015 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

פתח דבר

הנאשם הורשע על סמך הודייתו במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן בביצוע עבירה של החזקת סכין למטרה שאינה כשרה, עבירה על סעיף 186(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בחודש אפריל 2012 הגיע הנאשם לתחנת רכבת בתל אביב, והחזיק בתיקו סכין. הנאשם עוכב על ידי מאבטח אשר מצא את הסכין בתיק ומנע ממנו להכנס, ובנסיבות אלה חטף את הסכין מהמאבטח והחל להימלט מהמקום בריצה.

במסגרת הסכמת הצדדים נשלח הנאשם לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

תסקיר שירות המבחן

מתסקיר שירות המבחן מיום 24.12.14 עלה כי הנאשם כבן 46, נשוי ואב לילד. הנאשם עלה עם משפחתו מגיאורגיה בשנת 2007. הנאשם מוכר למוסד לביטוח לאומי ומקבל קצבת נכות משלא עובד מזה כ- 6 שנים על רקע בעיות בריאותיות. כמו כן מטופל במתדון במסגרת המרכז לנפגעי סמים בעיר חיפה. הנאשם תיאר כי כבר בגיל צעיר בגיאורגיה התחבר לחברה שולית והחל לצרוך סמים מסוג חשיש, עד שבגיל 22 התמכר לסמים קשים. לדבריו ניסה להיגמל באופן עצמאי ואף הצליח לעשות כן לאחר נישואיו, אולם כעבור שנה חזר להשתמש בסמים. עם עלייתו ארצה פנה מיוזמתו למרכז לנפגעי התמכרויות והחל טיפול במתדון, בו ממשיך עד היום. שירות המבחן התייחס לעברו הפלילי של הנאשם. ביחס לעבירה נושא האישום הנוכחי סיפר כי נשא עמו סכין לצורך חיתוך מזון כיוון ששיניו התותבות מקשות עליו לאכול, ולא למטרת פגיעה או הגנה. עוד אמר כי מדובר בסכין קטנה וכי לא הבין את הסכנה הגלומה בהחזקתה, בין היתר לאור

העובדה שבארץ מוצאו נוהגים גברים לשאת עמם סכין. העובדה שהנאשם נשפט בעבר על מעשה דומה כך שמכיר את האיסור על החזקת סכין בישראל, הובילה את שירות המבחן למסקנה כי הנאשם אינו מבין את חומרת מעשיו ונותן להם לגיטימציה. מדו"ח העובדת הסוציאלית המטפלת בנאשם במסגרת המרפאה לטיפול בנפגעי התמכרויות "בית אלמוג", עלה כי הנאשם פנה למרפאה לראשונה בשנת 2008 אולם לא התמיד בטיפול. ביוני 2009 פנה למרפאה בשנית ומטופל במסגרתה עד היום. עוד פירטה העובדת הסוציאלית כי במקביל לטיפולו של הנאשם באמצעות תחליף הסם מתדון, הוא לוקח חלק בטיפול פרטני ומשתף בו פעולה באופן מלא, ובדיקות השתן שמוסר מעידות כי הוא נקי מסמים ומצבו יציב. שירות המבחן התרשם כי סיכון להישנות ביצוע העבירות על ידי הנאשם גלום בעובדה שנשפט בעבר על עבירה דומה וכי מתייחס אל נשיאת הסכין כאל חלק אינטגרלי מחייו. את סיכויי השיקום בעניינו של הנאשם מצא שירות המבחן במעורבותו הנמוכה בפלילים, שמירתו על קשר טיפולי משנת 2009, היותו נקי מסמים והעובדה שבדק מול גורמי אכיפת החוק מה גודל הסכין אותה יכול לשאת עמו כך שכעת הוא מבין איך עליו לפעול. על רקע המקובץ לעיל התרשם שירות המבחן כי ההליכים המשפטיים הבהירו לנאשם את הפסול במעשיו כך שהסיכון הנשקף ממנו להישנות מעשים דומים הוא נמוך. שירות המבחן קבע כי לאור העבודה שהנאשם נמצא בטיפול אין מקום להעמידו בפיקוח שירות המבחן, והמליץ על ענישה בדרך של עבודות שירות שתהווה עבורו גבול ברור ותפחית את הסיכון להישנות העבירות.

חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות

בחוות דעת קודמת נמצא כי אינו מתאים. לאחר מכן לבקשתו ניתנה לו הזדמנות נוספת אך הוא לא התייצב לשני זימונים נוספים.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה הפנה לנסיבות ביצוע העבירה כפי שהן עולות מכתב האישום והציג צילום של הסכין שנשא הנאשם (ת/1). הוא ציין את הערך המוגן בו פגע הנאשם במעשיו, במידת פגיעה בינונית לשיטתו, וטען למתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר הניתנים לריצוי בע"ש לבין 8 חודשי מאסר. ב"כ המאשימה הפנה לתסקיר שירות המבחן וללקיחת האחריות המצומצמת מצד הנאשם כפי שעולה ממנו, והביע תמיהה על קביעת שירות המבחן כי הסיכון להישנות ביצוע העבירות על ידו הוא ברמה נמוכה, לצד הקביעה לפיה לא מבין את חומרת מעשיו ומנסה להעניק להם לגיטימציה. בהמשך הפנה לעברו הפלילי של הנאשם, בין היתר בעבירה זרה, ועתר להטיל עליו 6 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח לצד מאסר על תנאי.

ב"כ הנאשם טען כי הסכין הוחזקה למטרה כשרה לכן בתמימותו העביר הנאשם את תיקו בעמדת השיקוף הביטחוני בתחנת הרכבת, וביקש לייחס משמעות להחזקתה בשעות הצהריים בשונה משעות לילה. עוד טען כי בתרבות ממנו מגיע הנאשם נשיאת סכין היא עניין שבשגרה. הנאשם הגיש לבית המשפט את הכרעת הדין בעניינו של הנאשם בעבירת החזקת סכין אשר ניתנה ביום 11.9.12 (נ/1), וטען כי הנאשם אמנם ביצע את העבירות נושא תיק זה בעת שהיה תלוי ועומד נגדו הליך נוסף בין היתר בגין עבירה זרה, אך בטרם הודה ונגזר דינו. הוא עמד על נסיבותיו האישיות של הנאשם, המטופל במתדון ומתמיד בכך, הדגיש את נטילת האחריות, ההודייה המיידית וחוסון הזמן השיפוטי. עוד טען כי הנאשם מובטל שנים רבות וכי הוא נתמך על ידי המוסד לביטוח לאומי, ולאור מצבו ביקש להסתפק בעניינו בענישה הצופה פני עתיד, בין היתר לאור האפשרות שלא יימצא כשיר לעבודות שירות מסיבות בריאותיות.

דין והכרעה

האיסור על החזקת סכין מחוץ לחצרים נובע ממסוכנותו של הכלי, ומהקלות שבה ניתן לעשות בו שימוש, להסלים אירועים ולהביא לתוצאות אלימות. מדובר בעבירה התנהגותית שאינה תלויה בתוצאות, ונועדה להגן על שלום הציבור ובטחונו, למגר את תת תרבות הסכין, ולמנוע מראש את הסיכונים הגלומים בהחזקת סכין בשל פוטנציאל המסוכנות שבו.

מדיניות הענישה לעבירה היא מוחשית ומרתיעה, ונועדה להיאבק בתופעה הרווחת של החזקת סכין.

אשר לחומרת המעשים בנסיבותיהם, יש משמעות לנסיבות החזקת הסכין, אופי הסכין, אופן החזקתו וההקשר שבו הוחזק הסכין. בתיק שלפניי, החזיק הנאשם סכין בעת שביקש להיכנס לתחנת רכבת הומה אדם בצהרי היום. לטענת הנאשם מטרת ההחזקה הייתה חיתוך מזון, להבנתו הסובייקטיבית מטרה לגיטימית, אלא שמעשי העבירה בוצעו בעת שהיה תלוי ועומד נגד הנאשם כתב אישום בגין אותה עבירה ממש. אכן, הנאשם לא לקח אחריות על מעשיו באותו עיתוי, אך היה מודע לפליליות הנטענת במעשיו. רכיב חומרה נוסף מצאתי בעובדה שהנאשם ניסה להימלט מהמאבטח אשר איתר את הסכין. לבית המשפט הוצגה תמונה של הסכין המלמדת על אופיה ופוטנציאל הפגיעה משימוש בסכין, אם כי לקחתי בחשבון את העובדה שבפועל לא נעשה כל שימוש בסכין. כמו כן, יש משמעות לכך שהסכין הוחזקה בתיקו של הנאשם ולא על גופו, כך שמבחינת אופי ההחזקה אין מדובר בדרגה הגבוהה ביותר של החזקת סכין.

מכלול הנתונים מביא למסקנה כי הפגיעה בערכים המוגנים של הגנה על הביטחון והסדר הציבורי היא בדרגה בינונית.

מדיניות הענישה באה לידי ביטוי בדברי בית-המשפט מחוזי בעפ"ג 22408-03-13 **סנאיה נ' מדינת ישראל**, לפיהם הרף התחתון בעבירה זו עומד ככלל על עונש מאסר ורק במצבים ובנסיבות יוצאי דופן תחתית המתחם נמוכה יותר. כמו כן אני מפנה לרע"פ 322/15 **ג'אנח נגד מדינת ישראל**.

בשל החזקת הסכין בזמן שתלוי ועומד הליך, והתנהגות הנאשם בחטיפת הסכין וניסיון ההמלטות, מתחם הענישה נע מתקופת מאסר קצרה מאד הניתנת לריצוי בע"ש ועד מאסר בפועל למשך שמונה חודשים.

הענישה הקונקרטית

בתוך מתחם הענישה יש חשיבות לנסיבות לקולא ולחומרה שלהלן:

ראשית, הנאשם הודה במיוחס לו ובכך חסך זמן שיפוטי יקר. עם זאת, הן מתסקיר שירות המבחן והן מטיעוני הסנגור עלה כי הנאשם מתקשה להפנים את הפסול בעבירה. מבלי למעט מן האמור, נמסר כי הוא ביצע בדיקה מול גורמי אכיפת החוק בדבר אופייה של סכין המותרת להחזקה כך שמבין כיום את האיסור שבחוק.

שנית, לנאשם עבר פלילי הכולל הרשעה מחודש ספטמבר 2012, המאוחרת למעשים שלפניי, בין היתר בעבירת החזקת

סכין.

שלישית, מאז ביצוע העבירה חלפו למעלה משלוש שנים.

רביעית, הנאשם היה בעברו מכור לסמים, ניסה להיגמל ללא הצלחה עד שבמטרה לשקם את חייו התחיל בשנת 2009 טיפול במסגרתו החל לצרוך תחליף סם מסוג מתדון, המסייע לו לשמור על יציבות. כמו כן וכפי שעלה מתסקיר שירות המבחן מתמיד הנאשם בהשתתפות בטיפול פרטני, והסיכון הנשקף ממנו להישנות מעשים דומים בעתיד הוא בדרגה נמוכה. גם לאחר ששקלתי את הסתייגות המאשימה מהערכת הסיכון האמורה, אני סבורה כי יש משמעות למאמצי הגמילה של הנאשם בהם הוא מתמיד בדרך של שימוש בתחליף סם.

חמישית, לקחתי בחשבון את הנסיבות האישיות, רפואיות, משפחתיות וכלכליות כפי שבאו לידי ביטוי בתסקיר שירות המבחן ובטיעונים. מדובר במי שאינו עובד שנים ונתמך על ידי ביטוח לאומי עקב בעיות בריאות.

סוף דבר, לאור מכלול השיקולים, ובהתחשב בעובדה שהנאשם לא מיצה את מהלכיו בפני הממונה על עבודות שירות, וביקש לקבל היום גזר דין, תוך שהוא מוותר על האפשרות לרצות את עונשו בדרך של עבודות שירות, ולאחר שלא קיימות נסיבות המצדיקות סטייה ממתחם הענישה, ובהתחשב ביתר הנסיבות שצוינו, אני סבורה כי העונש ההולם הוא תקופת מעצר קצרה מאוד, בהתחשב בנתונים שצוינו. אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל לתקופה של 40 ימים. לצורך התארגנות, אני מורה כי הנאשם יתייצב ביום 26.7.2015 שעה 08:00 בבית המעצר ניצן או על-פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון.

על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, בטלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

2. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור את העבירה בה הורשע.

3. קנס סמלי בסך 250 ₪, או יום מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.8.15.

4. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 4,000 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירה בה הורשע. לא יחתום הנאשם, יאסר לתקופה של 8 ימים.

5. ניתן צו כללי למוצגים, לשיקול דעת קצין משטרה. הסכין תושמד.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח עותק הפרוטוקול לממונה על עבודות השירות/לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום י"ג תמוז תשע"ה, 30/06/2015 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי , שופטת